

Sygn. akt V U 1110/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku L. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł.

o emeryturę

na skutek odwołania L. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł.

z dnia 4 września 2015 r.

znak (...)

I. **zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z dnia 4 września 2015 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy L. G. prawo do emerytury od dnia 12 sierpnia 2015 roku,**

II. **stwierdza, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.**

sygn. akt VU 1110 /15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 września 2015 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł. odmówił wnioskodawcy L. G. prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

W uzasadnieniu decyzji, którego treść uległa zmianie na mocy decyzji organu rentowego z dnia 20 i 28 października 2015 r., wskazano ostatecznie, że wnioskodawca nie spełnia warunku do uzyskania świadczenia, określonego w przepisach art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (dalej „ustawa emerytalna”) oraz w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.), albowiem nie udowodnił żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych, wobec wymaganego 15-letniego stażu takiej pracy.

Wnioskodawca L. G. wniósł odwołanie od decyzji z dnia 4 września 2015 r., wnosząc o jej zmianę, poprzez przyznanie mu spornego świadczenia. Po ostatecznym sprecyzowaniu żądań na rozprawie z dnia 24 lutego 2016 r. wnioskodawca

domagał się uznania za pracę w warunkach szczególnych następujących okresów zatrudnienia: (...) od 1.09.1970 do 30.06.1973 r., (...) od 10.09.1973 do 16.03.1974 r., (...) w L. od 12.10.1979 do 07.04.1984 r., (...) w J. od 09.04.1984 do 22.02.1988 r., (...) w R. od 07.04.1989 do 31.12.1996 r., (...) w P. od 1.08.1996 do 31.12.1998 r., a nadto w (...) w R. od 8.03.1988 do marca 1989 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko o braku podstaw do zaliczenia wnioskodawcy spornych okresów do szczególnego stażu pracy.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca L. G. urodził się (...), w dniu (...) ukończył 60 lat. Na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił 27 lat, 9 miesięcy i 10 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 2 miesiące i 4 dni okresów nieskładkowych.

/okoliczności bezsporne/

Dnia 12 sierpnia 2015 r. wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o emeryturę. Zawarł w nim wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W wyniku jego rozpoznania wydano decyzję odmowną z dnia 4 września 2015 r., zaskarżoną w niniejszej sprawie. W jej uzasadnieniu wskazano, że nie przyznano świadczenia, gdyż wnioskodawca nie ukończył 67 lat.

Decyzją z dnia 20 października 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł. zmienił decyzję z dnia 4 września 2015 r. w części dotyczącej uzasadnienia, wskazując, iż odmawia wnioskodawcy prawa do emerytury, ponieważ do dnia 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił on wykonywania co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze oraz przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, lecz nie złożył wniosku o przekazania zgromadzonych tam środków na dochody budżetu państwa.

Decyzją z dnia 28 października 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł. ponownie zmienił decyzję z dnia 4 września 2015 r. w części dotyczącej uzasadnienia, wskazując, iż odmawia wnioskodawcy prawa do emerytury, ponieważ do dnia 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił on wykonywania co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze.

Dowody: w aktach emerytalnych ZUS: wniosek z dn. 12.08.2015 r.; decyzje z dn. 4.09.2015 r., 20.10.2015 r. o 28.10.2015 r.

Sporne okresy zatrudnienia wnioskodawcy przebiegały następująco:

W okresie od 1 września 1970 r. do 20 czerwca 1973 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) S.A. w Hucie (...) w G. na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego jako uczeń odbywający praktyczną naukę zawodu wytapiacza metali nieżelaznych. Zgodnie z planem nauczania w szkole zawodowej przy (...) G. wnioskodawca w okresie tym początkowo miał 3 dni zajęć praktycznych i 3 dni nauki, a następnie 4 dni praktyki. Naukę z wynikiem pozytywnym zakończył dnia 20 czerwca 1973 r.

Od dnia 10 września 1973 r. do 16 marca 1974 r., tj. przez 6 miesięcy i 7 dni wnioskodawca kontynuował zatrudnienie w (...) S.A. w Hucie (...) w G. na podstawie umów o pracę, początkowo na okres próbny. W okresie tym pracował jako III rafinierz, zgodnie z wyuczonym zawodem. Stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował przy piecu anodowym przy wytopie miedzi.

Dowody :

- dokumenty zgromadzone w aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w (...) S.A. (...): świadectwo pracy, umowy o pracę, świadectwo ukończenia szkoły zawodowej, wyrok Sądu Rejonowego w Głogowie z dn.18.12.2012 r. o sygn.. akt IV P 221/12

- przesłuchanie wnioskodawcy –e-protokół z dn. 24.02.2016r. – od 00:57:37.

W okresie od 12 października 1979 r. do 7 kwietnia 1984 r. (4 lata, 5 miesięcy i 27 dni) wnioskodawca był pracownikiem (...) Zakład (...) ((...)) w L.. Zgodnie z dokumentacją osobową, w tym świadectwem pracy, wnioskodawca zajmował stanowisko ślusarza –spawacza elektrycznego. Wnioskodawca przez cały okres zatrudnienia pracował w wydziale remontowym w brygadzie złożonej z około 3-4 spawaczy i pomocników było z 6-8. Jako że od 14 marca 1975 r. wnioskodawca posiadał uprawnienia do spawania elektrycznego, przydzielano mu stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jedynie prace spawalnicze. Jako spawacz wykonywał prace remontowe pieców i urządzeń hutniczych na rzecz Huty (...) w G. na jej wydziałach: pieców szybowych, konwertorowych, anodowych, pieców elektrycznych, wydziale przygotowania wsadu i odpylni. Podczas remontu określonego pieca bądź urządzenia na danym wydziale trwała stała produkcja na urządzeniach nieremontowanych. Praca brygady wnioskodawcy polegała generalnie na wymianie skorodowanych elementów metalowych, wycinaniu ich palnikiem a potem spawaniu. Wnioskodawca jedynie spawał konstrukcje, rurociągi, elementy stalowe, konstrukcje na taśmociągach, walczaki (rury do przesyłu koncentratu miedzi). W czasie pracy nie wykonywał żadnych czynności związanych z przygotowaniem elementów do spawania i ich wycinania, ani drobnych prac ślusarskich. Prace w tym zakresie należały w brygadzie od pracowników nieposiadających uprawnień spawalniczych. Pracodawca nie wystawił wnioskodawcy świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Dowody :

- zeznania świadków: Z. Ś. –e-protokół z dn. 24.02.2016 r., od 00:19:57; J. K. –e-protokół z dn. 24.02.2016r., od 00:30:03,

- przesłuchanie wnioskodawcy – j.w. ;

- dokumenty zgromadzone w aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w (...) : świadectwo pracy, umowa o pracę, angaże;

- kopia książeczki spawacza – k.5-6 akt osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w (...) Fabryce (...) w G..

Od dnia 9 kwietnia 1984 r. do 22 lutego 1988 r. wnioskodawca pracował na rzecz (...) w J. w Zakładzie Usług (...) w J., początkowo na stanowisku ślusarz-spawacz, a od początku 1985 r. na stanowisku mechanika maszyn rolniczych i mechanika. W okresie tym wnioskodawca pracował w warsztacie, głównie przy spawaniu maszyn rolniczych oraz przy pracach zlecone przez huty i kopalnie. Spawał i samodzielnie rury, kolana, inne elementy zlecone przez przełożonego. Pracodawca nie wystawił wnioskodawcy świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Dowody :

- przesłuchanie wnioskodawcy –e-protokół j.w .

- dokumenty zgromadzone w aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w(...) w J. (...) w J. : świadectwo pracy, umowa o pracę, angaże.

W okresie od 8 marca 1988 r. do 13 kwietnia 1989 r. wnioskodawca był zatrudniony w Spółdzielni (...) w R. na stanowisku spawacza – zgodnie z jego podaniem o przyjęcie do pracy. Pracował na warsztacie przy naprawie sprzętu rolniczego, wykonując jedynie prace spawalnicze. Dodatkowo wykonywał prace spawalnicze zlecone z hut i kopalń, dotyczące różnych elementów stalowych. Wnioskodawcy nie wystawiono świadectwa w warunkach szczególnych za powyższy okres.

Dowody :

- przesłuchanie wnioskodawcy –e-protokół j.w .

- dokumenty zgromadzone w aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w (...) w R. : świadectwo pracy, umowa o pracę, angaże.

Od 17 kwietnia 1989 r. do 31 grudnia 1996 r. (7 lat, 8 miesięcy i 15 dni) wnioskodawca był pracownikiem Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowego (...) Sp. z o.o. w R.. Posiadał on angaż ślusarza-spawacza. W dniach 26-27 września 1989 r. przeszedł szkolenie dla personelu spawalniczego w zakresie zasad przeciwpożarowych. W pełnym wymiarze zatrudnienia i stale wnioskodawca pracował w brygadzie remontowej przy remontach zleczanych przez Hutę (...) w G.. Zajmował się jedynie spawaniem. Brygady składały się z kilku pomocników, monterów, ślusarzy, spawaczy, palaczy i panował w nich rozdział prac. Monterzy wymieniali blachy, wycinali a spawacze, w tym wnioskodawca, spawali jedynie nowe elementy. Prace te wykonywane były podczas produkcji ciągłej zakładu. Zasięg prac wnioskodawcy jak i ich charakter był podobny do tych, jakie wykonywał w czasie zatrudnienia w (...) w L.. Spawał na wszystkich oddziałach produkcyjnych huty, w tym na wydziale pieców szybowych wraz z odpylnią, wydziale pieców konwertorowych wraz z odpylnią, wydziale przygotowania wsadu i koncentratu wraz z odpylnią, wydziale pieców anodowych.

W czasie zatrudnienia w (...) wnioskodawca był nieobecny w pracy z powodu choroby w następujących okresach: 9-14 grudnia 1991 r., 29 stycznia – 15 lutego 1992 r., 8-19 czerwca 1992 r., 22-26 lutego 1993 r., 14-16 lutego 1996 r., 30 sierpnia-1 września 1996 r., 13-14 września 1996 r.

Od 1 do 15 sierpnia 1996 r. i od 12 listopada 1996 r. do 31 grudnia 1996 r. wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego.

Dowody :

- zeznania świadków: Z. Ś. –e-protokół j.w.; J. B. –e-protokół z dn. 24.02.2016r., od 00:47:30;

- przesłuchanie wnioskodawcy –e-protokół j.w .;

- dokumenty zgromadzone w aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w (...): świadectwo pracy, umowa o pracę, wniosek urlopowy.

W okresach od 1 sierpnia 1996 r. do 15 sierpnia 1996 r. i od 1 lutego 1997 r. do 31 grudnia 1998 r. L. G. pozostawał w zatrudnieniu w (...) Sp. z o.o. w P.. W pierwszym z tych okresów wnioskodawca pracował jako monter na budowach w Niemczech. Nie wykonywał wtedy prac spawalniczych. W kolejnym okresie zatrudnienia zajmował stanowisko spawacza. Swoje obowiązki związane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy ze spawaniem wykonywał w Zakładach (...) i Zakładach (...) w P.. Pracował tam przy spawaniu remontowym konstrukcji metalowych, m.in. rurociągów. Otrzymywał dodatek szkodliwy i przysługiwał mu dodatkowy urlop. Dostawał też mleko i posiłki regeneracyjne.

Dowody :

- zeznania świadka C. N. – e-protokół z dn. 24.02.2016 r., od 00:54:08;

- przesłuchanie wnioskodawcy –e-protokół j.w .;

- akta osobowe wnioskodawcy z okresu zatrudniania w (...) – umowy o pracę, świadectwa pracy, angaże .

Sąd zważył :

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie skarżącego zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa

do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Z dyspozycji § 4 ust. 1 tego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ma okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W sprawie bezspornym ostatecznie było, iż na dzień 1 stycznia 1999r. wnioskodawca udowodnił przed organem rentowym ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, jak i że spełnił pozostałe warunki formalne prawa do emerytury wskazane w powyższych przepisach, poza wykazaniem co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony wywodził w tym względzie, iż pracę w szczególnych warunkach wykonywał w okresach zatrudnienia wskazanych w odwołaniu i na rozprawie, wskazując na dowód powyższych okoliczności dokumenty zgromadzone w aktach emerytalnych oraz zeznania świadków.

W postępowaniu sądowym toczącym się na skutek odwołania od decyzji organu rentowego nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i z przesłuchania stron zawartych w Kodeksie postępowania cywilnego (art. 473 § 1 k.p.c.). Przepisy rozporządzenia regulującego postępowanie o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, zawierające ograniczenia dowodowe, także nie mają zastosowania w postępowaniu sądowym, opartym na zasadzie swobodnej oceny dowodów; Sąd kieruje się zatem ogólnymi regułami dowodzenia określonymi w art. 227-309 k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006 r., I UK 176/06).

Mając powyższe na uwadze, Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe na okoliczność charakteru zatrudnienia wnioskodawcy w spornych okresach. Według oceny Sądu, przeprowadzone dowody z dokumentów zgromadzonych w uzyskanych w toku postępowania aktach osobowych wnioskodawcy oraz ze źródeł osobowych w postaci zeznań świadków i przesłuchania odwołującego, pozwalały na poczynienie niewątpliwych ustaleń, że ubezpieczony spełnia sporną przesłankę szczególnego stażu pracy w wymiarze co najmniej 15 lat, co w konsekwencji pozwala na przyznanie mu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Zdaniem Sądu powyższe dowody pozwalały na zaliczenie do szczególnego stażu pracy następujących okresów zatrudnienia wnioskodawcy:

- od dnia 10 września 1973 r. do 16 marca 1974 r., tj. przez 6 miesięcy i 7 dni wnioskodawca kontynuował zatrudnienie w (...) S.A. w Hucie (...) w G. (6 miesięcy i 7 dni);
- od 12 października 1979 r. do 7 kwietnia 1984 r. w (...) Zakład (...) ((...)) w L. (4 lata, 5 miesięcy i 27 dni);
- od 8 marca 1988 r. do 13 kwietnia 1989 r. w Spółdzielni (...) w R. (1 rok. 1 miesiąc i 6 dni);
- od 17 kwietnia 1989 r. do 31 grudnia 1996 r. (7 lat, 8 miesięcy i 15 dni) w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowym (...) Sp. z o.o. w R.;

- od 1 lutego 1997 r. do 31 grudnia 1998 r. w (...) Sp. z o.o. w P. (1 rok i 11 miesięcy).

Jeśli idzie o okres zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Hucie (...) w G., na podstawie dokumentów zebranych w aktach osobowych oraz przesłuchania wnioskodawcy Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do tego, że wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w podanym wyżej okresie przy produkcji miedzi – zgodnie z wyuczonym zawodem w szkole przyzakładowej Huty. Wskazują na to wprost angaże pracodawcy. Prace takie odpowiadają pracom wymienionym w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w dziale III (Prace w hutnictwie) pod poz. 37 – Produkcja i przetwórstwo hutnicze miedzi.

Nie było natomiast podstaw do zaliczenia wnioskodawcy wcześniejszego okresu wykonywania przez niego pracy na rzecz tego pracodawcy, gdy był zatrudniony w charakterze ucznia. Jak wskazał sam wnioskodawca, zajęcia praktyczne przy przetwórstwie miedzi nie były wykonywane w pełnym tygodniowym wymiarze czasu pracy, a nadto sam charakter pracy ucznia wyklucza przyjęcie, iż prace w warunkach szczególnych wykonywane były stale, bezpośrednio, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd uznał, że zeznania świadków Z. i J. K. oraz spójne z nimi wyjaśnienia wnioskodawcy, w powiązaniu dodatkowo z treścią akt osobowych i treścią książeczki spawacza, potwierdzały z kolei w sposób wystarczający fakt zatrudnienia L. G. w charakterze spawacza w zakładzie (...) w L. w podanym wyżej okresie. Świadkowie ci oraz wnioskodawca w sposób szczegółowy opisali zakres i charakter wykonywanych przez niego prac. Jakkolwiek za ten okres wnioskodawca nie dysponował świadectwem pracy w warunkach szczególnych, to na podstawie innych dowodów wynikało, że wykonywał on stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace przy spawaniu, sklasyfikowane w Wykazie A załącznika Nr 1 do w.w. rozporządzenia, Dziale XIV pod poz. 12. Z przedstawionego obrazu pracy wnioskodawcy jako spawacza w Hucie (...) w G. wynika też, iż jednocześnie prace jego można zakwalifikować również pod poz. 25 tego samego działu Wykazu A, czyli jako bieżącą konserwację agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Z dowodów tych wynika bowiem, iż prace remontowe w zakresie spawania odbywały się na oddziałach produkcyjnych huty w ruchu.

Akta osobowe za okres od 8 marca 1988 r. do 13 kwietnia 1989 r. potwierdzały w sposób wystarczający, iż wnioskodawca jako spawacz pracował też w Spółdzielni (...) w R.. Pracodawca konsekwentnie bowiem w umowie o pracę, angażach i świadectwie pracy podawał, że wnioskodawca był zatrudniony na stanowisku spawacza. W tym zakresie wnioskodawca uzupełniająco podał dość szczegółowo rodzaj prac spawalniczych, jakie wykonywał u tego pracodawcy. W ocenie Sądu nie było podstaw, by wyjaśnieniom tym – wobec treści akt osobowych – odmówić wiarygodności.

Na podstawie zaoferowanych przez wnioskodawcę zeznań świadków C. N., Z. Ś. i J. B., jego wyjaśnień, jak i akt osobowych, Sąd zaliczył wnioskodawcy do szczególnego stażu pracy także jego zatrudnienie w zakładach (...) od 17 kwietnia 1989 r. do 31 grudnia 1996 r. i w (...) Sp. z o.o. w P. od 1 lutego 1997 r. do 31 grudnia 1998 r. Sąd ustalił, że w okresach tych L. G. również wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jedynie prace spawalnicze. W przypadku zatrudnienia w (...) zakres, miejsce i charakter prac odwołującego były podobne do prac, jakie wykonywał on w (...) w L.. W (...) z kolei spawanie wykonywał w innych zakładach, głównie przy remontach rurociągów. Zeznania świadków zeznających na powyższe okoliczności były w ocenie Sądu jasne, szczegółowe i korespondowały w pełni z wyjaśnieniami wnioskodawcy. Nie bez znaczenia był też fakt, że świadkowie ci byli bliskimi współpracownikami lub przełożonymi wnioskodawcy w powyższych okresach i wykazali się dość dużą wiedzą na temat jego obowiązków pracowniczych.

Łączny okres wyżej wskazanych okresów zatrudnienia wnioskodawcy wynosi 15 lat, 8 miesięcy i 25 dni. W związku z tym, nawet po odjęciu od tego stażu okresów niezdolności wnioskodawcy do pracy oraz ustalone przez Sąd okresy urlopów bezpłatnych, które nieznacznie przekraczały łącznie 3 miesiące, wnioskodawca legitymuje się co najmniej 15 latami pracy w warunkach szczególnych.

Dla porządku należy wskazać, iż Sąd nie zaliczył wnioskodawcy do szczególnego stażu pracy jego zatrudnienia w (...) w sierpniu 1996 r. na stanowiska monter na budowie w Niemczech, bowiem ani z dokumentacji osobowej, ani z wyjaśnień samego wnioskodawcy nie wynikało, by wykonywał wtedy prace wymienione w rozporządzeniu z 1983 r.

Odnośnie okresu zatrudnienia w (...) w J. w okresie od 9 kwietnia 1984 r. do 22 lutego 1988 r., Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom wnioskodawcy w zakresie w jakim podawał, iż stale i w pełnym wymiarze czasu pracy świadczył on jedynie prace polegające na spawaniu i nie wykonywał innych prac, zwłaszcza prac mechanika. Twierdzenia te są zbyt ogólne i wyraźnie sprzeczne z treścią angaży zebranych w aktach osobowych wnioskodawcy z tego okresu. Wyraźnie z angaży tych wynika zatrudnienie w charakterze mechanika od roku 1985, co poddaje w wątpliwość, iż zakres obowiązków wnioskodawcy skupiał się jedynie na spawaniu w pełnym okresie jego zatrudnienia.

Odnośnie terminu początkowego przyznanego świadczenia należy podać, że zgodnie z art. 100 ust. 1 ustawy emerytalnej prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej stanowi natomiast, że świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Jak wynika z akt ubezpieczeniowych, wnioskodawca wymagany wiek emerytalny 60 lat osiągnął w dniu (...), a z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury wystąpił dopiero w dniu 12 sierpnia 2015 r., a r., zatem sporne świadczenie należało przyznać od tego dnia.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w punkcie I wyroku zmienił zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., orzekając jak w sentencji.

W punkcie II wyroku Sąd ustalił, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

Zgodnie z art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie z treścią art. 118 pkt. 1a ustawy emerytalnej, w przypadku ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego – organ rentowy wydaje decyzję w terminie 30 dni, przy czym za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się dzień wpływu do Zakładu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Istotnym dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy było zatem ustalenie, czy organ rentowy przekroczył termin do ustalenia prawa wnioskodawcy do emerytury.

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w sprawie Sąd ustalił, że wydając zaskarżoną decyzję, organ rentowy nie popełnił błędu, skutkującego odpowiedzialnością za opóźnienie w przyznaniu wnioskodawcy świadczenia, nie dysponował bowiem odpowiednimi, prawidłowymi dokumentami, pozwalającymi na ustalenie wymiaru szczególnego stażu zatrudnienia, jakim głównie są świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. W rozpoznawanej sprawie okoliczności niezbędne do przyznania wnioskodawcy prawa do żądanego świadczenia mogły być wyjaśnione na etapie postępowania sądowego. Dopiero bowiem analiza zeznań świadków oraz dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych wnioskodawcy pozwoliła na dokonanie oceny, że wnioskodawcy przysługuje prawo do emerytury.